

NIO_19, 17.1.1963

Elbistan

Pek vefalı ve Asil Kardeşim Tayyip Beyefendi,

Bendeniz için dünyayı değer sevgili mektup ve kartlarınız, hatıra-i hayatımın unutulmaz birer sevgi nişanesi olduğunu arz etmekle kesb-i şeref eylediğime emin olunuz.

Zat-ı âlinize karşı taşıdığım saygı ve sevgiyi hayatımda hiçbir zata karşı göstermiş değilim. Zat-ı âlinize gelince Allah'ın kalbime ilham bıraktığı bir hazine olduğuna kâni olunuz. Çünkü bendenize karşı, hasbeten Allah yaptığınız insaniyet ve teselli mektuplarınız ve unutulmaz ve asıl içinizden gelen ve hiçbir kimseden görmediğim bir iltifatı ancak zat-ı âlinizden gördüğüm cihetle ne yolda mukabele edeceğimi arz edemem. Bu kış kıymetli mektuplarınıza uzun müddet cevap veremediğime de son derece üzülüyorum. Sebebini bundan evvelki mektubumda arz ettiğim gibi üzerimde devam eden büyük bir kâbusun devamıdır. Bu kâbusun neden ibaret olduğunu ber-tafsil yazmamı emir buyuruyorsunuz, o halde merakınızı def maksadıyla arz edeyim. Şöyle ki; çok muhterem ve vefakâr kardeşim Tayyip Beyefendi, dördüncü oğlum Burhanettin Yinanç bundan altı sene evvel orta mektepte ikinci sınıfta iken bir akıl buhranı geçirmiş. Bu yüzden mektepten bir sene için uzaklaştırılmıştı. Buna son derece merak eden çocuk, gün be-gün buhranı artırdı. Biz de Elazığ Akıl Hastanesine yollamıştık. 3,5 sene akıl hastanesinde yattı. Hiçbir faydası olmadı. Boyuna dayak altında yaşadı. Gelen haber üzerine Haziranda getirtmiş olduk, şimdi birçok cindar ve üfürükçülerle uğraşıyoruz. Zat-ı âliniz İstanbul'a teşrif ettiğinizde Bakırköy Hastanesine yollayacaktım. Herhalde Almanya'da ruh ve akıl mütehassısı vardır. Bir boş zamanda bunlarla zahmet edip görüşür ne gibi bir ilaç tavsiye ediyorlarsa lütfen bildirirseniz derecesiz minnettar olurum. İşte kâbus budur. Başka suretle hiçbir kederim yoktur. Mükremin Bey'in ve kardeşim müteveffa Müftü Reşid Efendi'nin acıları zaten ve ölünceye kadar çıkmayacaktır, bu keder ölünceye kadar devam edecektir. Zaten hemşirelerim ve bendeniz ve bütün efrad-ı ailemiz zat-ı âlinizi Mükremin Bey'in yerine kâim ettik. Bu dostluk inşallah evlattan ahfada nesilden nesile intikâl edeceğiz. Emin olabilirsiniz.

Çocuklarım ellerinizden, ben ve hemşirelerim gözlerinizden öperler. Hululüyle müşerref olduğumuz Ramazan-ı şerifinizi tebrik eder mektubunuzu beklerim efendim.

17.1.1963, Elbistan

Hürmetkârınız

Lütfi Halil Yinanç